

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Septem Illustrium Virorum Poemata

Amstelodami, 1672

Ad Alexandrum Pollinum. Ut poemata sua edat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11215

Sed me tam caros linquentem Roma fodales
 Communis Orbis universi Civitas
 Allicit, & Latiae rapiunt miracula terrae;
 Seu quæ vetusta, seu recens ætas tulit.
 Jam Paderæ Tybrim, jam septem præfero colles
 Angariorum montium cacumini.
 Jam mea ¹³ Bilstenias fugio cunabula rupes,
 Et, qui propinquo mons Caballinus jugo
 Surgit, & accipitres pernibus educat alis
 Certare doctos ardeis Britannicis.
 Præcipuè commendat iter mihi gratia præfens,
 Et purpurati CHISII recens honos;
 Qui movisse potens vel avitas carmine quercus
 Facundus Orpheus Nos in Aufoniam trahit.

A D

ALEXANDRUM
 POLLINUM.

Ut poemata sua edat.

Ingens Aufoniae lumen, & Atticæ
 Suadae flos, & amor Palladis, & decus
 Nostræ dulce Camœnæ,
 Nec non candidus arbiter:
 Quid, POLLINE, latens jam nimum diu,
 Cedro digna negas edere carmina,
 Et durus pater abdis
 Fetus divitis ingenI?

¹³ Bilstenia arx Angariæ munitissima, dynastiae cognominis, in altissima rupe sita, in qua auctor horum Poëmatum an. 1626. 21. Octob. natus fuit, propinquum habet montem Caballinum, vulgò Rossenberg nuncupatum.

Non,

Non, ut deliteas, te Deus aureâ
 Donavit citharâ Delphicus, & sui
 Multâ parte Thalia
 Versus nectaris imbuit.
 Ingratus metuat lædere numina,
 Qui, quæ dona sibi contulerint, premit.
 Tu Parnasside lauro
 Vincit tempora, nobilem
 Indulgens meritis fume superbiam,
 Et te victor humo præpetibus leva
 Pennis, & super alta
 Certus tendere nubila,
 Ales fideream carpe citus viam.
 Paullùm desidiæ distat inutili
 Quæ demersa profundis
 Virtus in tenebris jacet.
 Quis pugnata duci prælia Dardano,
 Et Troiæ profugos in Latium Deos,
 Quis surgentia nosset
 Urbis moenia Romulæ,
 Morem si rigidis imperiis gerens,
 Flammis continuò Cæsar edacibus
 Immortale Maronis
 Commisisset opus sacri?
 Verâ laude caret sæpe modestiæ
 Virtus, & vitio proximus est pudor,
 Qui vitare perennis
 Audet lumina gloriæ.
 Quòd si purpureum spontè vides diem,
 Formosumque caput crinibus aureis
 Altâ nocte sepultis
 Terris reddere Delium,

Cur

Cur te perpetuæ noctis amor tenet,
 Frustrantem cupidas Romulidûm preces,
 Et spes? plena secundis
 Tandem pande Favoniis
 Famæ vela tuæ, finibus Italis
 Qui porrecta domum Solis ad ultimam, &
 Septem regna Trionum
 Latè nomina proferant.
 Mox de Pierio carmine nobilem
 Dignis posteritas tollet honoribus,
 Magnorumque beatis
 Vatum cœtibus inferet.

A D

STEPHANUM GRADIUM

A B B A T E M.

Ut cum Musis in gratiam redeat, suadenti obsequitur, & delibatis Fabii Chisii Card. laudibus, ad bellum sacrum Europæ Principes hortatur.

Sic tibi sint faciles Musæ, sic dexter Apollo
 Sororibus cum Gratiis
 Adsit, & attentis bibat auribus, optime poscis
 Quæ supplici GRADI prece:
 Ut mihi flexanimo permotam carmine mentem
 Alti tenacem consili
 Expugnas. Juvat ire jugis, juvat usque relictum
 Lustrare Musarum nemus,
 Et virides hederâ rupes, & rupibus undas
 Haurire manantes sacris.

Sentit